

flot Maade at besvare et saadant Spørgsmaal paa; men der findes Mere, og det er Noget, som forekommer mig at indeholde den alleryldigste Grund, der kunde gives, nemlig, at de 10—12 Dage, der fulgte efter dette Tidspunkt, vare Værstets Juleferie; mellem Jul og Nytaar er der fuldstændig Frihed paa Værftet, og der er ingen Arbejdere tilstede.

Jeg skal ikke opholde mig længere ved selve denne Sag og vil derfor blot endnu omtale min Opfattelse af det Forslag til Beslutning, som Statsrevisionen har stillet. Jeg maa i den Henseende for det Første bemærke, at det naturligtvis har været en stor Tilfredsstillelse for mig at høre fra forskjellige Ranter udtalt Anerkjendelse af de Foranstaltninger, der ere trufne fra Ministeriets Side, og af den Maade, hvorpaa Ministeriet hidtil har havt sin Opmærksomhed henvendt paa Værstets Anliggender, og jeg maa maaske tilføie, at det naturligtvis ikke kan gjælde mig alene, men at det lige saa fuldt gjælder mine Formænd i Ministeriet; men jeg synes, at det dog ikke er en god Konsekvens af en saadan Anerkjendelse, naar man derefter vil opfordre Thinget til at beslutte, at det skal henlede min særlige Opmærksomhed paa Værstets Anliggender, idet det sandelig ikke vil behøves for mit Vedkommende. Der blev i Gaar anført nogle Grunde derfor, f. Ex. at Rigsdagen ikke skal lade denne Sag gaa spurøst hen, efter at den har vaakt saa megen Opmærksomhed. Men denne Sag vil vistnok ikke gaa spurøst hen, selv om der ikke tages nogen Beslutning; den har vist nok gjort saa megen Opsigt omkring i Landet, at ikke alene jeg, men ogsaa de Miniistre, der maatte følge efter mig, ville have god Anledning til at have deres fulde Opmærksomhed henvendt paa Værstets Tilstand, uden at de behøve direkte at opfordres dertil. Men ogsaa for Værstets Skyld forekommer det mig ikke at være fuldkommen billigt. Vel har der fundet Mangler og Uordener Sted, men, naar man nu nærmere betragter disse, saa ere de jo dog for det Første for en stor Del foregaaede for lang Tid siden; den Sag, som vel ikke alene har foranlediget denne Indstilling, men dog maaske har været den, som nærmest har givet Anledning dertil, er, som det vil erindres, foregaaet for mindst 6 Aar siden og har fundet Sted længe før den nuværende Værstbestyrelses Tiltrædelse. Det Samme er jo Tilfældet med en anden Sag, den virkelige store Sag, der har været omtalt, den virkelige Uorden, der har fundet Sted, nemlig den betydelige Mangel i Kulbeholdningen; den er jo i Virkeligheden ogsaa fremkommen paa et langt tidligere Tidspunkt. Dernæst har Værftet givet fuld Oplysning om disse Mangler i Kulbeholdningen og har ydet sin loyale Medvirkning til at faae Feilene rettede, idet flere af de Foranstaltninger, som Ministeriet har truffet, og som have mødt Anerkjendelse, ere fremkomne som Forslag fra Værftet. Det fore-

kommer mig derfor, siger jeg, ikke at være fuldkommen billigt saaledes paa en Maade at sætte Værftet under Politiets specielle Opsyn. Dernæst er det vel ogsaa et Spørgsmaal, om det vil være heldigt for den Myndighed, som Værstets Bestyrelse skal have, naar noget Saadant sker, og endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at Thinget i Almindelighed kun bliver gjort opmærksom paa Værstets Skyggesider, men at det ikke ser, hvad Godt der er ved Værftet; det ser f. Ex. ikke, hvorledes hele Udrustningen til Flaaden er; den, tror jeg at turde sige, staar ikke tilbage for andre Værsters, og det er dog noget af det Vigtigste. Naar jeg derfor kort skal præcisere min Opfattelse af denne Sag, vil jeg sige, at med den Tilføielse, som er foreslaaet af det ærede Mindretal, kan jeg vel ikke se nogen Misillid til Ministeriet i en saadan Beslutning, men jeg vil dog henstille til det høie Things Overveielse, om det ikke vilde være rigtigere at afvente, om det Tilfælde skulde indtræde, at de trufne Foranstaltninger eller andre, som muligvis senere ville blive trufne, ikke skulde bære Frugt, og om det saa ikke vilde være tidsnok at tage en saadan Beslutning.

Ordføreren: Det vil ikke ventes af det høie Thing, at jeg skal gennemgaa alle de Enkeltheder, som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) igaar fremdrog i sit meget lange Foredrag. Jeg skal kun holde mig til ganske faa Punkter og beder om at faae Thingsets Dre, saa længe jeg omtaler disse. Jeg haaber, at det vil blive anerkjendt, at jeg igaar udtrykte mig med tilbørlig Hensynsfuldhed. Jeg nævnte ikke engang de forskjellige Afvigelsler i Opfattelsen af de foreliggende Akter, der findes imellem Udvælget og Statsrevisionen; jeg gennemgik dem ikke, men sagde blot, at disse supplerende Uddrag alene ere gjorte for at se de paagjældende Personer, der omtales, i et mildere Lys. Det var alt det, jeg sagde om disse tre første Uddrag, hvormed Stykket om Antagelsen af kasseret Tømmer begynder. Det er vel ikke muligt at tage lettere paa denne Sag, end jeg gjorde. Det ærede 5te kongevalgte Medlem har imidlertid udførlig ville bevise, at de Uddrag af Akterne, som Udvælget har gjort, ikke ere rigtige. Han nøder mig der- ved til at fremsætte Sagen saaledes, som den har staaet for Udvælget, og hvis jeg imod mit Onske skulde fremstille Et eller Andet lidt skarpt, haaber jeg, man vil erindre, at jeg har gyldig Anledning dertil. — Af disse supplerende Uddrag er det første det, som allerede er berørt af den høitæredede Minister, og som angaar Formandens Bortgang fra Værftet. Jeg skal tillade mig at oplyse for de Herrer Akt — det er kun saa Ord — hvad der staar i Akterne om dette. Det ene Vidne siger — jeg nævner nu et Navn, Udvælget har bestræbt sig for ingen Navn at nævne;